

Сузір'я

Видається з 1997 року
№ 4 (107) червень 2023 року
Газета Прилуцького ліцею №5 імені Віктора Андрійовича Затолокіна

Випуск 2023

Щасливої дороги, дорогі випускники!

Шановні одинадцятикласники!

У ці теплі травневі дні, коли шкільне подвір'я наповнюється таким звиклим дитячим дзвінкоголоссям, ви залишаєте поріг нашого ліцею.

На ваших обличчях і смуток, і радість, і очі з озерцями сліз. Адже в минулому безтурботне щасливе дитинство, перші перемоги і перші невдачі. Попереду незвідані шляхи, доросле життя, самостійно прийняті рішення.

Будьте сміливими, в першу чергу в мріях. Умійте мріяти серйозно і по-справжньому. Адже все, що нас оточує в цьому світі, також було колись чиеюсь мрією.

Дослухайтеся до батьківських настанов. Не бійтеся слідувати за своїм внутрішнім голосом. Сміливо ступайте на стежину нового життя, взявши із собою віру у краще, наполегливий характер, удачу, чудовий настрій та мамину молитву.

Хай життя ваше буде квітучим, яскравим та мирним! Хай буде благословенним ваш життєвий вибір, подальше навчання і щаслива доля!

З теплою згадуєте шкільні роки, однокласників і, звичайно ж, вчителів, які дали вам такий важливий поштовх в життя, вклавши найцінніше.

Пам'ятайте, в нашому ліцеї вас завжди чекають.

Адміністрація та педагогічний колектив ліцею

ДОРОГІ ВИПУСКНИКИ!

Як одна мить промайнули шкільні роки. Наче зовсім недавно батьки привели вас до Прилуцької гімназії №5, де дорогою знань ви йшли разом з Туп росли, мужніли, долали перемогам, вчилися дружити,

з дитинством. Перед вами доросле, яскраве і наповнене

бажаю зробити правильний розгубленості та відчаю, завжди близьких людях і впевнено мрій. Будьте успішні, енергійні,

протягом одинадцяти років учителями-наставниками. труднощі, раділи зустріли перше кохання.

Настав час прощання відкривається нове, цікавими подіями життя.

Від усього серця життєвий вибір, не знати знаходити підтримку в рухатись до своїх цілей і позитивні.

У добру путь, любий мій 11-А!

Світлана Пащенко, класний керівник 11-А класу

Шановні вчителі!

Упродовж 11 років нашого цікавого, насиченого найрізноманітнішими емоціями, захопливого та непередбачуваного шкільного життя ви,

найкращі у світі вчителі, були вірними путівниками, справедливими наставниками та найщирішими друзями.

Ви допомагали нам у важкі моменти, надихали рухатися далі та розвивати свої здібності й таланти. Саме тому, зараз, ви можете бути впевнені, що ми вирости гідними особистостями. Душею і серцем вдячні вам, за всю вашу тяжку працю, недоспані ночі, підтримку і щире вчительську(а насправді батьківську) любов. Завдяки Вам шкільні роки залишаться найяскравішим спогадом у нашому житті. Сподіваємось, що й ми, не дивлячись на всі незгоди та розбіжності, залишили теплий відбиток у ваших серцях.

Ваш креативний 11-А

Щиро дякую усім вчителям, які вчили нас, та допомагали рости і розвиватись, я дуже щаслива, що ми з вами стали однією сім'єю і ви нас випускаєте як своїх дітей. Мої спогади щодо вас будуть завжди веселими та хорошими. Щиро дякую за терпіння та любов до нас.

Дар'я Михайлюк

Я вдячна всьому педагогічному колективу ліцею № 5 за те, що підготували нас до подальшого вже дорослого життя. Вчителі усі 11 років виховували в нас дисципліну, яка буде необхідна не тільки в університетах, але й в подальшому. Саме школа подарувала нам найкращі та незабутні спогади. Я буду сумувати за своїм найкращим ліцеєм.

Карина Кишиневська

Завершується найпрекрасніший період у нашому житті, період безтурботних усмішок, щирого щастя та врешті-решт дитинства. Ми дуже вдячні, що поруч з нами ці 11 років були вчителі, які давали знання та цінні настанови. Поки дуже важко

усвідомлювати, що ми не збиратимемось щоранку в нашому улюбленому кабінеті, не обговорюватимемо останні події в житті кожного та не сміятимемось без приводу. Але, на жаль, усе хороше має свій кінець.

Марія

Любі мої дорослі діти!

Пробігає час, вишневим і каштановим цвітом обсипаються весни. Скоро у дворі нашого навчального закладу у черговий раз переливчасто зазвучить останній дзвінок. Комусь він розповість про те, що прийшов час літнього відпочинку. А вам, мій 11-Б клас, його малиновий дзвін видасться трохи сумним. Для вас він символізуватиме завершення прекрасних, незабутніх шкільних років.

Згадую сьогодні, якими вони були, ці роки нашого спільного шкільного життя. Скільки емоцій! Таке ніжне, трепетне почуття народжується в душі! Знову бачу цікавих п'ятикласників. Серед них було багато схожих між собою. Так мені, чомусь, здавалося в перші дні знайомства.

Ні за що не забуду наші уроки, виховні години, екскурсії, походи. День за днем ви вчилися не лише засвоювати новий матеріал, але і дружити, обстоювати свою думку, йти на компроміси.

Ви то билися на перервах між собою, ненавидячи один одного; то в одну мить групувалися в тісний «не розлий вода» колектив і потай відправлялися на «стрілку» за школу, щоб вирішити питання по-чоловічому з хлопцями з іншого класу. А скільки сніжних баталій відбувалося на перервах та після закінчення уроків прямо перед вікнами директора ліцею! А паперові літаки, що вилітали з вікон третього поверху і білили на всіх туях та ялинах, що ростуть під школою! У п'ятому класі ми курили в туалетах електронні сигарети, а в одинадцятому вже увесь ліцей спостерігав, як взимку декілька довгоногих напівроздягнених юнаків біжать на перерві за «Едем», щоб там потай від усіх, на їх наївну думку, викурити вже справжню цигарку, а тоді з повними невинності очима говорити: «А я по кока-колу бігав»... Я вже мовчу про легендарну гру у волейбол та вибивного саморобним м'ячиком, зліпленим нашвидкоруч зі стосу паперових аркушів, що зберігалися в шафі на випадок самотійної чи контрольної

роботи та рулону скотчу, закупленого батьками, щоб їх діти могли підклеїти порвані підручники. Про шпалери, зі слідами чорної фарби, яку спочатку намагалися змити, а потім зафарбувати витерті плями. Про поламану, а потім склеєну тюбиком клею ПВА парту. Про лінолеум, заклеєний тим же скотчем в надії, що Людочка не побачить...)

Зате ні в кого з учителів ліцею не було стільки цукерок у столі, як у мене, бо ви мені спочатку їх приносили, пригощаючи, щоб була не схудла, а потім ми разом їх їли, іноді ділячи одну цукерку на трьох. Ні в одному класі ліцею так часто не робилося вологе прибирання, як у 3.2, особливо, коли йшов

сніг, а ви грали в сніжки прямо в кабінеті... Ні в одному класі ліцею не приймали так легко до свого колективу новеньких учнів, а потім з єхидною посмішкою повідомляли їм: «Вітаємо! Ти вже старенький, бо отримав на горіхи від Володимирівни». Ні в одному класному колективі батьки так не підтримували класного керівника, як у мене: за 7 років не було жодного з'ясування стосунків між мною та кимось з ваших батьків. Саме тому ви росли і знали, що у дорослих кругова порука, тому виходу немає. Саме це і допомогло нам, дорослим, не втратити оптимізму, а вам, дітям, вирости гідними людьми.

А сьогодні ви вирушаєте у самостійне життя. І я хочу, щоб ви зрозуміли, що воно не таке вже й просте. Що найбезтурботніші ваші роки залишились позаду. Життя буде ставити перед вами багато знаків запитання, але поряд не буде мами, яка лагідно вранці промовить: «Соня, прокидайся», не буде тата, який блискавично дасть пораду збудь-якої проблеми, не буде вчителів, які наполягатимуть: «Діти, вчіться». Ніхто вам не призначить консультацію, турбуючись про рівень знань на НМТ. А на питання: «Чи можна перездати?», на вас здивовано подивляться: «Про що це ти?»

Ви повинні будете все вирішувати самостійно.... Таке воно доросле життя!

Знайдіть себе і будьте собою. Пам'ятайте, що на землі нема такої другої людини, як ви. Пам'ятайте, що бути щасливим — просто. Для цього варто знати п'ять секретів щастя.

По-перше,

необхідно бути вдячними (завжди цінують тих, хто поруч з вами. Хто не засудить, а просто дасть пораду). По-друге, треба бути оптимістами (навіть з найбезвихіднішою

ситуації є принаймі два виходи). По-третє, треба вміти радіти своїм успіхам і визнавати власні помилки. Тоді ви зможете розпочати все з нуля і піднятися до вершин успіху. Шлях буде довгим, але він того вартий. По-четверте, ніколи не можна боятися відпустити когось. Адже коли люблять - не йдуть. У любові сила життя. У любові прагнення стати краще. Не бійся відпустити тих, кого тримаєш. Зрозумій, усе життя тримати їх ти не зможеш, сил не вистачить. Іноді треба просто знати, що тебе не залишать. По-п'яте, потрібно робити добрі вчинки (пожертвуйте своїм часом на допомогу іншим і ви відчуете себе щасливішим).

Живіть, ризикуйте, вчіться і помиляйтеся. Адже у кінці шляху з вами поруч залишаться ті, кому можна довіряти. Сміливо крокуйте вперед! Та назад оглядайтеся – там лишаються ті, з кого ви проростали, хто наповнював вас любов'ю!

Зробіть своїм життєвим девізом слова Махатми Ганді:

«Це неможливо», — сказала причина.

«Це безглуздо», — зауважив досвід.

«Це марно», — обрізала гордість.

«Спробуй», — шепнула мрія...

З любов'ю Оніщенко Людмила Володимирівна, класний керівник 11-Б клас

Ми вдячні вам, учителі!

Ще 11 років тому, маленька та невпевнена я, ховаючись за величезним букетом

квітів, крокувала слідом за першим учителем, Городецькою Олександрєю Григорівною до чарівного світу знань. За весь цей час школа стала для нас рідною хатинкою, де залишиться наше дитинство назавжди.

Дорогі вчителі, дякую вам за знання, за добрі поради, за вірні відповіді на всі мої запитання, за розуміння і теплоту душі, за щирість і чесність! За неоціненний досвід, який ви нам надали! Для нас Ви не просто вчителі – ви

Наставники, а це так рідко можна зустріти в житті.

До всього педагогічного колективу велика вдячність та шана! Але, окреме дякую, нашому класному керівнику Оніщенко Людмилі Володимирівні! Улюблена вчителька, спасибі за те, що стали нашим другом, за вашу добру посмішку і ласкавий погляд. Ваші уроки назавжди залишаться у наших серцях. Нехай сонячні промінчики завжди піднімають вам настрій, а ми будемо радувати вас своїми перемогами і досягненнями!

Дійсно, час плине швидко і тепер наша черга йти до світу за новими досягненнями! Ми обов'язково будемо приходити до нашої школи та згадувати всі наші теплі та яскраві моменти. Дякую Вам, до нових зустрічей! *Логвіненко Яна*

Роблячи перші кроки у доросле життя, хочеться подякувати всім нашим учителям і адміністрації за величезний внесок у кожного з нас. Дякуємо за знання, турботу,

підтримку і вічний стимул. Дякую за те, що вірили в нас і завжди допомагали. Щиро хочемо виправдати ваші надії і досягти тих висот, до яких ви нас підштовхували, всіма силами. Дякуємо Вам за все.

Минко Артем

Школа глибоко вплинула на моє життя і залишила незабутній слід у моєму серці. Шановні вчителі, ваша невтомна праця надихає мене щодня. Ви завжди були джерелом знань, мудрості та великої підтримки. Ваша пристрасть до передачі знань та натхнення з вдячністю перейшла на нас, учнів. Ви вмієте знайти індивідуальний підхід до кожного ліцеїста, заохочувати наші таланти та розвивати наш потенціал. Ваші пояснення завжди були зрозумілими і цікавими, і ви ніколи не сумнівалися в нашої здатності досягти високих результатів.

Распутін В'ячеслав

Школа - наш перший неймовірний досвід, який тривав протягом 11 років, далі більше... Інколи ми зазнавали падіння, але частіше переживали неймовірні емоції: веселі та позитивні. Вчителі вчили нас усьому, але головне - вони направляли нас правильним шляхом. Саме завдяки своїм педагогам ми стали такими, якими є. Школа - створила наш характер та власний кордон, думку. Ми відкриваємо нову сторінку нашого життя, залишаючи всі приємні спогади про школу, а разом з ними і дитинство.

Паєта Вікторія

Любі наші вчителі, хочу висловити вам свою подяку, за те що всі ці роки ви давали змогу зрозуміти, хто ми є насправді, і чого ми хочемо від життя. Настав той час, коли ми йдемо у доросле життя, хочеться подякувати найкращим педагогам за величезний внесок у кожного з нас. Дякуємо за знання, турботу і підтримку. Дякую за те, що вірили в нас і завжди допомагали!

Назим Владислав

Дорогі вчителі, від щирого серця хочу сказати велике спасибі за вашу безцінну працю і невтомні старання, за ваше добре серце і щирість душі, за ваш оптимізм. Ви допомагаєте не тільки дізнаватися щось нове і важливе, ви вселяєте міцну віру і світлу надію, ви завжди можете дати правильну пораду і підтримати добрим словом. Бажаю вам довгих років успішної діяльності, благополуччя в житті та міцного здоров'я.

Загребельний Денис

Шановні вчителі! Я навчався у ліцеї № 5 усього рік. Але сьогодні хочу висловити щирі слова подяки вам за всю вашу неймовірну підтримку та наполегливу працю. Ви були нашими наставниками, які навчили нас не тільки академічним знанням, а й цінним життєвим урокам. Ваша енергія, відданість та заохочення

надихали нас до досягнень і розвитку. Ви вклали частинку своєї душі в нашу освіту, і ми завжди це пам'ятатимемо. Дякуємо за вашу невтомну працю, за вашу віру в нас і за те, що ви робите світ кращим.

Корнійко Максим

Хочу щиро подякувати своїм вчителям та адміністрації закладу за ваше терпіння,

підтримку і розуміння. Глибока вдячність всім моїм однокласникам особливо тим, що стали справжніми друзями. Так склалося, що я перші роки, відвідував інший заклад освіти, але за останні вісім років, ви стали мені рідними.

Дуже радий, що є випускником саме нашого ліцею! Ці незабутні роки, назавжди залишаться в моєму серці! Бажаю ліцею процвітання і гарних учнів! Миру нам і перемоги!!!

Соловей Станіслав

Дорогі однокласники! За ці 2 роки, які пережив з вами, багато чого відбулося: радості й смуток, перемоги й невдачі, злети й падіння. Було круто проводити час з вами! Любі вчителі! Ви завжди допомагали, завжди підтримували. Зараз я не можу уявити, що скоро мені доведеться покинути все, до чого звик за стільки років. Дякую усім!

Сенько Дмитро

Шановні вчителі, ви справжні герої нашого світу, і я хочу висловити вам глибоку подяку. Ваші енергія і терпіння надихають нас щодня. Ви не просто передаєте знання, ви формуєте майбутнє дітей і розкриваєте їх потенціал. Ви створюєте безпечне та сприятливе середовище для учнів, де кожен може розквітнути. Ваша важлива робота змінює світ, і я щиро вдячний за ваш великий внесок у наше життя. Дякую за вашу невтомну працю та відданість!

З повагою Польовий Владислав Русланович

Засновник газети: педагогічний колектив Прилуцького ліцею №5 ім. В.А.Затолокіна Видавець: редакція газети	Шеф-редактор: Наталія Бурлаку Координатор проекту: Тетяна Кожевнікова Редактор: Галина Іщенко	Наша адреса: 17500, м. Прилуки, Чернігівської обл., вул. Вокзальна, 22 Телефон: 3-29-88	Реєстраційне свідоцтво ЧГ №125 від 13 лютого 1997 року
--	---	--	---

